

Prædiken Palmesøndag d. 25. marts 2018.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Mark 11,1-11.

I dag begynder påsken. Det kommer sådan lidt ud af det blå, for der plejer jo at være forår, når der er påske. Men bare vent, det skal nok komme. Foråret og påsken har det til fælles, at det er fulde af overraskelser og gode ting.

Påsken er ikke nogen pludselig spontant opstået begivenhed. Den er kulminationen på Jesu liv, og dermed opfyldelsen af Guds håb om det gode liv for mennesker.

På mange måder er planen genial, for det er allerede jødisk påske. Det betyder at Jerusalem er fyldt med mennesker, som fester og glæder sig over, at det jødiske folk blev udfriet fra Egypternes slaveri og fik lov at gå ind i Israel.

Med andre ord, Gud skaber størst mulig opmærksomhed. Havde det været i dag, kan du roligt regne med, at Facebook Cambridge Analytica var kommet til at spille en central rolle. Men i datiden var størrelsen af menneskemængden key.

Det hele begynder med, at Jesus rider ind i Jerusalem på et "lånt" æsel. Det er virkelig en underlig ankomst. Et æsel er et dyr til bagagen. Eller til gravide forlovede. Ingen mand vil lade sig se ridende på et æsel.

Mængden er samlet og de hylder ham med palmegrene og smider deres kapper. Det at de faktisk er klar, de havde setet palmegrene, vidner om, at Jesus var ventet. At Jesus kommer til Jerusalem er også kulminationen på

2 af 4

de tre eller måske fire år, hvor han er stået offentligt frem og talt om Gud som meget mere end én man skal frygte gennem efterlevelsen af en masse regler. Gud er én man kan have en ration til - en kærlig far.

Menneskehavet tager mod Jesus. De hylder ham og råber:

“ Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!

v10 Velsignet være vor fader Davids rige, som kommer!

Hosianna i det højeste!”¹

Læg mærke til, at de omtaler David.

Det er kong David, som regerede fra 1005-965 FK. David står for en af de længste perioder med fremgang og fred i Israel. Han var i stand til at holde fjenderne ude af Jerusalem. David var ikke fejlfri som menneske, men han var respekteret som en konge sendt fra Gud, og de gamle profetier taler om at Davids trone skal regere til evig tid.²

Der var altså et profeti om en guddommelig indgriben i al elendigheden. Jo mere jeg læser om politik og undrer mig over USAs valg af præsident, jo bedre forstår jeg dette håb om at Gud griber ind. Dengang har længslen varet stort set siden Davids regering, så der var en reel længsel efter forandring.

Mange mennesker hylder ham og glæder sig over, at han kommer. Men de fleste af dem, har ikke den fjerneste anelse om, hvad det egentlig betyder, at Gud i Jesus

---

¹ Mark 11,9-10

² JF. 2. Sam 7. I særdeleshed vers 16.

3 af 4

kommer til dem. De havde forventet en politisk magthaver, men i løbet af påskeugen bliver det klart, at intet er som forventet. Påsken er fuld af overraskelser.

Jesus er så meget mere! Så meget mere end nogen af dem, selv i deres vildeste fantasi, kunne forestille sig.

Det gælder vel egentlig også os?

Mange af os, har i overført betydning set Jesus komme ridende ind i vore liv. Ofte på tidspunkter, hvor vi ikke har skænket tro eller Gud mange tanker. Faktisk er sandheden nærmere, at mange af os, ikke rigtigt har ment, at vi skulle have behov for at tro.

Men der har alligevel været et eller andet fascinerende ved ham Jesus på det lånte æsel. Så vi overvejer måske stadig om vi skal tage en palmegren og råbe velkommen, eller vi har gjort det for længe siden.

Uanset, tror jeg ikke, at nogen af os, havde fantasi til at forestille os omfanget af, hvad tro er kommet til at betyde for os.

Det at Jesus kommer til os, viser at initiativet er Guds - ikke vores.

Det er et billede på det, som vi i Metodistkirken kalder den forekommende nåde. Tanken at tro kommer ufortjent gennem Guds enorme kærlighed til os. En kærlighed, som gør at han slet ikke kan lade være med at være udfarende.

4 af 4

Længe inden vi har tænkt en tanke om Gud, har Gud tænke på os og elsket os betingelsesløst.

På den måde, har vi en ide om at være elsket langt inde, og en længsel dybt nede, som vækkes i det øjeblik vi aner konturere i det fjerne af en mand, som ser ud til at komme ridende på et æsel.

Det er naturligvis helt op til os, om vi snitter et par palmegrene og gør os klar, eller vi har brug for at overveje det igen og igen.

Helt sikkert er det nemlig, at han ikke giver op, og også kan leve med et stille

hej, her er jeg.... til erstatning for

“ Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!
v10 Velsignet være vor fader Davids rige, som kommer!

Hosianna i det højeste!”³

Palmesøndag handler om at han kommer og at han kommer igen.

Amen

Salme: Herre, du vandrer forsoningens vej

---

³ Mark 11,9-10